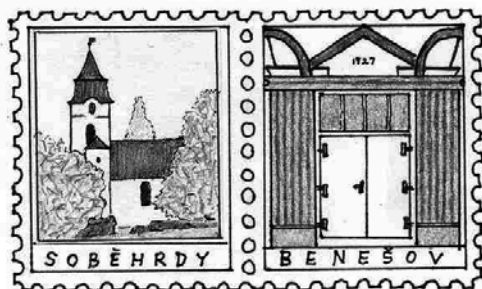


ČÍSLO 100 (3/2019)

ZÁŘÍ 2019

Věstník evangelických sborů  
na Benešovsku



# SOBĚHRDSKÝ BRATR

## JUBILEJNÍ ČÍSLO

Toto je sté číslo Soběhrdského bratra! Je to možné? Že jsme tak dlouho vydrželi a doufejme, že budeme i dál pokračovat. Díky Bohu, že se vždy najde někdo, kdo si vezme časopis na starosti. Znamená to, že časopis vychází už 25 let, každý rok 4 čísla. Za tu dobu se vystřídal několik redaktorů. V roce 1994 s tím začal René Hudec, tisk připravovala Věra Hudcová a později se práce ujala Pavla Hradečná, od roku 2006 číslo dává dohromady Helena Ratajová, do tisku připravuje Marie Stolařová, posléze to Marie podle zaběhnutého scénáře zvládá sama. Později se k našemu časopisu připojuje i benešovský sbor, a i prčický a časopis má podtitul Věstník evangelických sborů na Benešovsku. Za tu dobu se mnohé změnilo...

Vlastně nám časopis slouží jako kronika. Kde jsou ty časy, kdy bratr Kovář ještě psal kroniku ručně!

Listuji prvním ročníkem v roce 1994 a právě tehdy bratr Kovář, bývalý kurátor zemřel. Z jeho kroniky jsme pak nějaký čas citovali. Co se ten rok ještě dělo? Začala oprava kostela – vybralo se 93 tisíc korun! 700 tisíc přispěla podpůrná organizace HEKS ze Švýcarska! Jako novinka se objevila možnost odečtu daru církvi ze základu daně, začala se příprava na odluku církve od státu... Do kostela chodilo průměrně 30 dospělých a nejmíň 10 dětí, biblické hodiny se konaly každý týden v Čerčanech a jedenkrát měsíčně na dalších čtyřech místech.

Jeli jsme na autobusový zájezd do německého Müllheimu poblíž Kostnice; díky dobrým vztahům manželů Tkadlečkových s několika skupinami německých křesťanů jsme je také hostili u nás. Oni však zcela nezištně u nás pracovali a postavili dětské hřiště za kostelem, vydláždili dvůr a další úpravy... firma stavěla k naší spokojenosti nové prostory, kuchyňku, včetně podkrovní, záchody na místě starých suchých, spolu se sprchou... V létě strávilo několik rodin společnou dovolenou v Krkonoších. Podzimní bazar byl už tehdy tradiční...

Docela rušno...

Minulý rok jsme zpětně dali dohromady všechna čísla a uložili je do šanonů ve sborové místnosti. Můžete si jimi libovolně listovat a zavzpomínat, avšak neztratit!!!

## KÁZÁNÍ

Efezským 5, 1-10

Sestry a bratři, milí přátelé,

každý člověk by byl rád, kdyby jeho děti kráčely stejnou cestou jako on, měly stejnou víru, vyznávaly stejné životní hodnoty, aby si v životě počínaly způsobem, který se jemu osvědčil, který se ukázal být pro život nosný a na kterém se dá budovat spokojený život; neboť štěstí a spokojenost je to, co v posledku svým dětem přejeme. Aby se vyhnuly trápení, které nás soužilo, aby nedělaly chyby, které nás stály mnoho životní energie atd. A v církevním prostředí tak nějak automaticky předpokládáme, že budou chodit s námi do kostela, zúčastňovat se církevních akcí a žít život, založený na křesťanské etice.

Zní to hezky, ale jak tohoto stavu dosáhnout? Jak docílit toho, aby i ve dvanácti, patnácti či sedmnácti řecky: raduji se, když říkáno mi bývá, půjdeme do domu Hospodinova. Starověk toto řešit nemusel. Dítě nemělo žádnou autonomii, žádnou samostatnost, žádná rozhodovací práva. Když Jozue říkal: já a můj dům budeme sloužit Hospodinu, tak to s nikým nekonzultoval. Neptal se na názor své ženy, svých dětí, svých zaměstnanců, svých otroků. Je tedy jisté, že se vzdali bohů, které v rodinách dědili po generace a obrátili se k nezachytitelnému Hospodinu? Je zřejmé, že

přesunuli předmětné uctívání symbolu (kterému i napomáhá struktura semitských jazyků) k nepředmětné službě Hospodinu? Těžko říci. Jako liturgická výpověď o cestě Izraele dějinami je to mohutné, ale jako inspirace k výchově asi nepoužitelné.

A co Nový zákon? *Děti, poslouchejte své rodiče, protože to je spravedlivé před Bohem. Cti otce svého i matku svou* je přece jediné přikázání, které má zaslíbení: *aby se ti dobře vedlo a abys byl dlouho živ na zemi. 'Otcové, nedrážděte své děti ke vzdoru, ale vychovávejte je v kázni a napomenutích našeho Pána.* Jsme četli. Jenomže moderní myšlení s tím má problém. Hned ta první věta: děti, poslouchejte své rodiče, protože je to spravedlivé před Bohem. Znamená to tedy, že když dítě neposlouchá rodiče, je to před Bohem nespravedlivé? Nebudu vymýšlet teoretické příklady a použiji obrázek z vlastního života. Když můj otec komunista viděl v roce 1968 v mé knihovně Bibli, komentoval to velmi posměšně. Kdybych ho tedy poslouchal, nikdy bych ji nečetl, nechodil bych do mládeže, kostela a konec konců bych ani dnes nestál tady na kazatelně. Co tedy je a co není poslouchání rodičů, které je spravedlivé před Bohem?

To ale není všechno: *,Cti otce svého i matku svou* je přece jediné přikázání, které má zaslíbení: *aby se ti dobře vedlo a abys byl dlouho živ na zemi.* Ale já si přece nechci svých rodičů vážit proto, že se mi za to něco slibuje! Já je mám rád pro ně samé, nepodmíněně, i kdyby se mi mělo vést špatně a byl jsem na zemi jen krátce. A co teprve *,Otcové, nedrážděte své děti ke vzdoru, ale vychovávejte je v kázni a napomenutích našeho Pána.* Kolikrát se děti cítí být tlačeny do vzdoru s nevelkou možností oponovat? No a korunu tomu dodají další čtyři verše o otrocích, jejichž struktura i skladba ukazují, že dítkám se nepřisuzovala o nic větší autonomie než otrokům. Tedy Nový zákon také nic moc.

Někdo vsadí na donucování. Přece když se učil na piano, tak ho to taky nejdřív nebavilo, když ho nutili, ale dneska je rád...Jenomže víra takhle nefunguje. Toho si ostatně všiml i Kalvín, když v Instituci píše o tom, že otrok dělá věci z donucení, a když ta nutící síla pomine, dělat to nebude, na rozdíl od syna, který koná z lásky ke svému otci.

Dnešní přístup k dětem je jiný. Snažíme se malého tvorečka respektovat od samých jeho počátků. Dbáme na jeho svobodný rozvoj, respektujeme jeho potřeby. A jaká je za těchto předpokla-

dů cesta, která vede k tomu, že jednou řekne: ano, sem chci patřit, toto jsou moje sestry a moji bratři, toto je moje společenství, já se raduju, když jdu do domu Hospodinova, já budu sloužit Hospodinu, já chci ctít otce i matku.

Nečekejte, že vám řeknu, jak na to, protože to sám nevím. Ale je důležité o tom přemýšlet, mluvit, sdílet se. Tedy alespoň pár mých postřehů, abych se vystavil případné pozdější diskuzi:

1. Mít na dítě čas. Nepodceňovat žádné jeho problémy a diskutovat o nich. A ne když za mnou přijde, abych řekl: teď né, píšu kázání. Přijď potom. Protože žádné potom nemusí být.

2. Umět vyslechnout, jak dítě vidí situaci. I když se nám to nemusí líbit, i když s tím nesouhlasíme nebo se i cítíme ublíženi. Toho často nejsme schopni ani s odstupem mnoha let, vyslechnout si, jak to tehdy dítě vnímalo. Tím se pak náš vztah k už dospělému dítěti hodně formalizuje a chybí důvěra a hloubka.

3. Nestavět se lepším nebo dokonce dokonalým, nezamlčovat dítěti svá selhání, nelhat mu. Je třeba počítat s tím, že do jisté doby mě bude dítě napodobovat, od jisté doby se bude vymezovat.

4. Všechno vysvětlovat. Nikdy neříkat: tomu nemůžeš ještě rozumět, na to jsi moc malý/á. Je na nás snížit svůj výklad na úroveň dítěte.

5. Poskytnout mu prostor, pro jeho vlastní rozhodování. Není žádnou tragédií, rozhodne-li se pro jinou cestu. Je lepší, bude-li z něj charakterní čestný ateista než křesťanský křivák. Teoreticky všichni uznáváme, že dítě má právo na svoji cestu, ale prakticky to přijmout a skutečně respektovat je asi ze všeho nejtěžší.

Ale já sám za sebe mohu ve všech těchto obtížných chvílích spoléhat na to, že nejsem sám. Že je tu s námi předivná moc, kterou někdy pociťuji a jindy zase nikoliv. Že to všechno neleží jenom na mně. A tak jako mě má Pán Bůh rád takového, jaký jsem, tak i já můžu milovat svoje dítě, ať je jaké chce. Já mu můžu a mám předat přesvědčení, že toto je krásný svět, ve kterém stojí za to žít, kde může potkávat spousty úžasných lidí, se kterými se může sdílet, kterým může pomáhat a od kterých si i může nechat pomoci. Je to svět, ve kterém se nemá čeho bát. A pokud se mi povede toto mu předat, tak je úplně jedno, do jakého kabátu si to všechno obleče. Kdo jsem já, abych to posuzoval? Amen.

Josef Bartošek

## VZPOMÍNKY

### ➤ Společný výlet

Týden před prázdninami jsme se vydali na tradiční sborový autobusový výlet. Aby stálo za to objednat autobus, spojili jsme se s Benešáky a taky Čerčanáky (husity). Je to skvělá příležitost se také více poznat mezi sebou. Výlet naplánoval René Hudec a pečlivě všechno připravil a objednal. Vyjeli jsme brzo ráno, abychom stihli bohoslužby v Jindřichově Hradci. Osvědčená paní řidička jela tak bravurně, že jsme hostitele až zaskočili, jak brzo jsme se objevili. Ale kávu nám uvařili. V jejich sboru se nám líbilo, mají pěkný sborový dům, zastoupeny jsou všechny generace, věnují se dětem, sociální službě... také poznali jsme jejich nového faráře Michala Kittu. Je to prostě živý sbor. Jejich pastorační pracovnice Blanka nám věnovala svůj čas – provedla nás městem s odborným výkladem o důležitých budovách a zavedla nás také na malé náměstíčko, kde dříve kolem dokola žili Židé. Díky jí a jejím přátelům vznikla iniciativa, která prosadila, aby tuto skutečnost připomínal památník. I když to nebylo jednoznačně místními lidmi přijato, památník stojí, nebo spíše leží a působí jako klidová zóna.





Prošli jsme také zámekem, až jsme došli do restaurace na oběd. Po obědě jsme navštívili Muzeum Jindřichohradecka v jezuitském klášteře, kde každá místnost má jinou zajímavou sbírku. Líbila se nám historická lékárna, vybavení měšťanského domu, venkovského domu, sbírka památek na Emu Destinovou, starodávná tiskárna, sbírka šicích strojů značky Lada, ale ovšem hlavní a unikátní jsou Krýzovy jesličky, největší lidový mechanický betlém na světě, který je zapsán v Guinnessově knize rekordů. Jeho tvůrce, jindřichohradecký punčochářský mistr Tomáš Krýza, jej vytvářel více než šedesát let. Jesličky obsahují 1398 figurek lidí a zvířat, z nichž se 133 pohybuje.

Poté jsme se přesunuli do obchodní pasáže, kde jsme očekávali vodní a světelnou show efektně padající vody. Dočkali jsme se, jenom to bylo nějak kratší, než inzerovali. Nicméně děti si vody užily nakonec víc než dost, protože jsme cestou k autobusu potkali v parku plochu malých vodotrysků, které děti nadšeně přeskakovaly. Nakonec jsme už byli rádi, že sedíme v autobuse, neb jsme byli celí uchození. Cestou domů jsme někteří díky chytrým

mobilům sledovali největší demonstraci letošního jara na Letenské pláni za spravedlivou justici a dodržování demokracie....

Marie Stolařová



## Táborové setkání v Luhu u Čími 2019

...z pohledu hlavní vedoucí...

Notýsky! Vždyť my nemáme hotové notýsky! Uvědomuji si a hned volám Jirkovi – tento týden už asi po tisícáté. Na začátku hovorů už se téměř nezdravíme. Zdržuje to. „No jo, ty nemáme. A když je nemáme, tak se bez nich prostě obejdeme. Kašli na to.“ Fajn. Je pátek ráno. Zítra to celé propukne a já musím být už za pár hodin v Soběhrdech, abych své malinkaté autíčko naložila spoustou veledůležitých nezbytností. V hlavě mám seznam věcí, které jsme ještě mohli udělat či vylepšit. Nedá se nic dělat. Snad se děti obejdou bez nich. Běhám po Říčanech a kupuji poslední potřebné maličkosti. Rozhodně si nemůžu stěžovat na jednotvárnost posledních dnů: nákup lékárníčky, vyzvednutí 50 ks keramických hrnků (děti na ně budou malovat), nespočetné telefonátů s Jirkou, nákup výtvarných potřeb, chatování s Petrem kvůli teologickému úvodu, praní zatuchlých kostýmů, komunikace s rodiči kvůli rodným číslům, venčení psů, pečení večere... Zkrátka, tábor ještě

ani nezačal a já mám pocit, jako by už trval věčnost. Poslední kontrola lékárníčky – snad je tam všechno. Hurá, konečně jedu. Co nemám, to nepotřebuji. Panthenol! Vždyť já nemám v lékárníčce Panthenol! Nestihám, ale tohle je důležité. Konečně příjždím do Soběhrd, kde postupně přetěžujeme tři osobní auta „maličkostmi“. Jedeme! My vážně jedeme! Skončila jedna z nejtěžších částí tábora, totiž jeho samotná příprava. Teď už je to pouze v rukou Božích. Nakonec, víc než všechny pomůcky je nejdůležitější, aby se nikomu nic nestalo.

Samotný tábor probíhá, až na pár drobných zaváhání, hladce. Děti jsou až překvapivě hodné, takže nemusíme neustále připomínat, jaký je význam slov večerka a budíček. Dokonce i v jídelně je klid. Přemýšlím, jestli si takové děti vůbec zasloužíme. Díky řadě „náhod“ máme příležitost je překvapit drobnými změnami v programu, jako byla například návštěva statku pana Václava Vydry v Malčanech, kde jsme mohli na vlastní kůži zažít zcela unikátní přístup k chovu koní. Rozplývám se při pohledu na děti, které jemně hladí klidné koně a téměř bez hlesu poslouchají výklad místního „koňáka“ Karla. Dokonce i nepřízeň počasí zvládneme levou zadní. Navíc se nám díky vydatnému dešti naskýtá neopakovatelný zážitek v podobě netradičního, ještě mokřejšího, koupání na plati. Nakonec tábora máme pro děti speciální hru. Stanoviště jim totiž nepřipravujeme my – vedoucí, ale právě naopak. Jednotlivé skupinky pro nás vytváří šifry, za nimiž se skrývají nejrůznější úkoly, a tak musíme například umýt zablácené dítě, vyběhnout na největší kopec v okolí či najít jedlou houbu. Není nad to, vrátit se o pár let zpátky.

Nevím, jestli není troulalé napsat to takto narovinu, ale i přes to, že jsem si celý týden s dětmi užila, nejkrásnějším okamžikem je jejich předání rodičům. Jsou špinavé, mokré, unavené, ale hlavně – celé, zdravé a spokojené. Nejkrásnější odměnou pro všechny vedoucí je pak pohled na štěbetání malých rošťáků, kteří se zápalem vypráví rodičům, co všechno tu zažili.

Ráda bych touto cestou poděkovala všem, kteří se významně podíleli na organizaci tábora. Kromě nás tří (já, Jirka Fojtů a Petr Wagner) totiž stojí za celým týdnem téměř dvě desítky dalších lidí: pracovití vedoucí, praktikanti a kuchařky (bez nich bychom to mohli rovnou zabalit). Nesmím zapomenout na Danu a Sama Hejzlarovi, kteří jsou rok co rok ochotni si nechat narušit tamní božský klid bandou bezmála padesáti lidí. A děkuji také vám, milí



rodiče, že nám zachováváte přízeň a stále nám s důvěrou svěřujete své poklady.

Už teď se těším na další rok s vámi všemi!

Káťa Slavíková



Každý nový začátek je určitá výzva a nebylo tomu jinak ani s letošním setkání dětí a mládeže v Čimi u Hejzlarových. Náš táborek se tentokrát tematicky zhostil dramatických příběhů doby Soudců, což, zpětně viděno, nebyla vůbec špatná volba - osidlování zaslíbené země byl svého druhu také nový začátek, ačkoliv společenství lidu Božího mělo už ledacos za sebou z časů putování po poušti.

Nutno říci, že bez přehledné komunikace mezi vedoucími, praktiky i dětmi by to prostě nešlo. Sebelepší program by působil trochu vynuceně, sebezpracnější hra by se stala „musem“, který je nutno do puntíku plnit. Přestože nám i v téhle oblasti letos hodně chybělo do dokonalosti, mám dojem, že nedorozumění a nedořečenosti bylo jen málo. Z předchozích let vím, jak jsou na podobné nesoulady děti velmi citlivé, o to jsem radši, že letos jsem obzvlášť cítil na všech stranách snahu program i nastalé změny v něm řešit společně a s pozitivním náhledem. Chápu, že minimálně dva z našeho užšího ekumenického vedení (zastoupená kromě ČCE a CČSH je i Římskokatolická církev!) budou chtít pár měsíců odpočívat, než si rozmyslí, jak v příštím roce - zodpovědnost je to obrovská. Doufám, že se jim do toho bude chtít znovu jít. Mají můj obdiv.

Petr Wagner

## Život v benešovském sboru

### ➤ Benešovský sbor je opět obsazen

V Benešově nastoupila od 1. září letošního roku naše nová farářka, Mgr. Kateřina Frühbauerová. Frühbauerovi se nastěhovali v polovině července a benešovská fara po roce zase ožila dětským štěbetáním. Krátce si dovolím ses. farářku představit. Kateřina maturovala na střední zdravotní škole (všeobecná sestra) a poté pokračovala na vyšší zdravotní škole a je diplomovaná porodní asistentka. Po roční práci v nemocnici v Turnově se rozhodla studovat ETF UK, kterou ukončila v roce 2008. V posledním ročníku absolvovala kurz pro nemocniční kaplany. Po vikariátě v Letohradě (podzim 2008-léto 2009) nastoupila na sbor ve Velké Lhotě u Dačic. Ve Velké Lhotě pracovala přibližně rok a půl na plný úvazek, než v únoru 2011 nastoupila na mateřskou dovolenou. Do července 2019 žili Frühbauerovi v Jindřichově Hradci. V tomto období se sbor ve Velké Lhotě u Dačic spojil se sborem v Telči a stal se jeho kazatelskou stanicí.

S manželem Drahomírem mají tři děti - Vojtu (2011), Toničku (2013) a Ondru (2017). Br. Drahomír Frühbauer také vystudoval ETF UK (je farářem) a působí jako vojenský kaplan u praporu v Jindřichově Hradci.

Kateřina byla v našem sboru zvolena a povolána na 5-ti leté období. V prvním roce na poloviční pracovní úvazek s ohledem na věk Ondřeje. Přejeme sestře farářce a celé její rodině, aby se v Benešově dobře cítili a našli v našem sboru přijetí a otevřené společenství.

Jiří Zavadil za benešovské staršovstvo

### **Pozvání do Benešova**

*Staršovstvo benešovského sboru*

*zve*

*na slavnostní bohoslužby, při kterých bude uvedena do služby*

*farářka našeho sboru*

*Mgr. Kateřina Frühbauerová*

*Bohoslužby se budou konat*

*6. října v 15 hodin.*

**Dále zveme na pravidelné nedělní bohoslužby**, které se konají v Benešově (Husova 656) od 10 hodin a ve Vlašimi (středisko Diakonie, Benešovská 507) od 8:30 hodin. Bohoslužby ve Vlašimi se nekonají 1. neděli v měsíci, kdy jsou všichni zváni do Benešova na rodinné bohoslužby - pro malé i velké. Kromě první neděle v měsíci se koná v Benešově souběžně s bohoslužbami nedělní škola pro děti

**Náboženství pro nejmenší** v pondělí od 15 hodin, první a třetí týden v měsíci (se čtrnáctidenním intervalem). **Biblická hodina** v Benešově na faře v pondělí od 18 hodin, druhý a čtvrtý týden v měsíci (se čtrnáctidenním intervalem).

**Příprave ke konfirmaci** bude probíhat dle domluvy s konfirmandy.

**Kavárnička pro všechny generace** se koná dle domluvy – obvykle ve čtvrtek od 15 hod. v presbyterně.

Staršovstvo benešovského sboru

### ➤ **Chvála chlebům**

Letos v létě jsme u nás ve sboru dvakrát připravovali „Chleby pro potřebné“. Jednou v červenci, jednou v srpnu. Pokaždé se nás sešlo habakuk. Chodíme tak už roky, někdy dotyčný přijde po oba dny, někdy jen jednou, někdy další rok ... Jsme pestrá směsice, sboroví i nesboroví, ženy i muži, mladí i staří. Chodívá Jenka, Libuška, Eva, Magda, Jirka, Máša, Jana, druhá Eva, Terka; dříve i Tomáš, Jana a Nates, letos se připojila Katka. Na Hlavním nádraží v Praze čekává druhý Jirka – kurátor. Uvědomila jsem si docela důležitou věc. Ty chleby jsou potřebné i pro nás samotné. Naplánujeme, sejdeme se, rozdělíme si úkoly a jedeme jak dráha. Potom posedíme, povyprávíme, zasmějeme se i případně zasmutníme. Já si už léto bez těchto milých odpolední v takové krásné společnosti neumím představit a myslím, že nejsem sama. Děkuji tímto všem zúčastněným.

Mirka Nulíčková, Benešov

### ➤ **Tábor Strměchy 2019**

Jedná se o evangelický tábor pro děti všech věkových kategorií. Účastníci mají příležitost se společně s dalšími dětmi seznámit s biblickými příběhy, jak zprávění, tak i formou táborových her.

Skrz vyprávění faráře Tomáše Trusiny a hraní her spojených s tématem tábora se děti i vedoucí učí porozumění biblickým příběhům a týmové spolupráci. Letošní rok jsme se tímto způsobem seznámili s vysvobozením božího lidu z Egypta a překážkami se kterými se na cestě Izraelci potýkali. Záležíc na tématu dávají vedoucí dohromady takzvanou táborovou píseň, která tento rok vy-  
padala následovně:

Ref: Mojžíši plavej,

Mojžíši plav se k cíli.

Nil není slabej,

Však mocnější je vysvoboditel tvůj.

1. Smrt se valí v Nilu proudem  
Však v košíku se život křehký skrývá  
Co čeká dítě, které v kocábince spinká?  
Hled'! Princezna své srdce otevírá.

Ref: Mojžíši plavej...

2. Z paláce k svým bratřím vyšel,  
Však násilím nepomoh lidu svému  
Tak do Midjánu doputoval, k studni přišel  
Pastýřem stal se utlačovanému

Ref: Mojžíši plavej...

3. Egypt dál lid Boží souží  
Však Hospodin skrz hořící keř mluví:  
„Říkáš Mojžíši, že nejsi ten vyvolený?  
Já půjdu s tebou cestou zaslíbení!“

Ref: Mojžíši plavej...

4. Faraο se cítí pánem  
Tak zamet s Mojžíšem i Áronem  
Co dělat s lidem jemuž víra odumírá  
Držet se slov jež zní od Hospodina

Ref: Mojžíši plavej...

5. Faraο je zatvrzelý  
A cestě ke svobodě s pýchou brání  
I když je kvůli němu zničen Egypt celý  
Před slovy Hospodina se nesklání

Ref: Mojžíši plavej...

6. Poslední noc nám nastává  
Za dveřmi s krve znamení lid čeká  
Dnes končí sláva faraonu, Bohu sláva  
Do země zaslíbené pouť je daleká

Ref: Mojžíši plavej...

První den se děti a vedoucí seznamují, aby mohli v následujících dnech společně poslouchat příběhy, zpívat písně a samozřejmě hrát táborové hry. Rychlé shrnutí: Pár večerů trávíme u ohně s kytarou a písněmi. Ve čtvrtek se jdeme kouknout do Pelhřimova, kde také hrajeme hru a máme šanci si něco koupit. A tábor zakončujeme v neděli po kostele, kdy se všichni loučíme.

Adéla Sýkorová

### Doplnění ke zprávě o táboru od Adély Sýkorové

Letošní tábor proběhl s velkými změnami. Hlavními vedoucími tábora byli f. Tomáš Trusina a Adam Smejkal, který s velkým nasazením a skvěle nahradil bývalého vedoucího našich táborů, Štěpána Zikmunda. Z mládeže nám letos „vyrostli“ noví skupinovní vedoucí, kteří se svého nového úkolu zhostili se vši ctí. Měla jsem trochu obavy, jak tábor bude v tomto novém složení probíhat, ale ty se rychle rozplynuly. Děkuji všem za spolupráci a za perfektní a odpovědnou práci s dětmi a těším se zase brzy na viděnou.

Pavla Janděčková

Píseň pro Tomáše Trusinu (společná práce vedoucích tábora ve Strmýchách 2019)

Už je to dávno, Tom začal v Heršpicích  
s kytarou červenou  
a vůbec nikdo na ni neuměl hrát  
na tu kytaru furt rozladěnou.

Tomáš Trusina je prostě všeuměl  
a do všeho kecá  
ale stejně ho všichni milujem  
a taky Jana, Petra a Silva.

Je skvělý vedoucí všech našich táborů  
má důvěru naší  
je to přírodní muž a talent na řeči  
dělá pobožnost a hned za ní další.

Je to náš učitel, farář i kamarád  
nás všech táborníků  
a my věříme, že nás má všechny rád  
a za to my jsme plní díků.

Tomáš je kritický, trochu hektický  
ten náš stařešina  
řeší problémy filozoficky  
a někdy je to pořádná dřina.

My ti za to všichni moc děkujem  
byly to skvělé zážitky  
snad nic neskončí a dál to potáhnem  
Jana pak zvolá: „TOMÁŠI POCEM!“

## Život v Soběhrdech

Administrátorem našeho soběhrdského sboru je od 1. září 2019 Michal Šourek, farář na Jižním Městě v Praze. Po studiu na ETF a jednoletým studijním pobytem v Německu nastoupil do farářské služby na podzim 1989 ve sboru v Dolní Bělé v západních Čechách. V letech 1991 - 2001 pracoval jako sekretář Křesťanského sdružení mladých lidí - YMCA. Podílel se na obnovení československé YMCA a byl jejím prvním sekretářem po téměř čtyřicetiletém zákazu činnosti. Od roku 1995 pracoval jako sekretář Evropské aliance YMCA (EAY), pověřený vzděláváním spolupracovníků a dobrovolníků, organizací tréninků a školení, a vedle toho také supervizí nově vzniklé YMCA na Ukrajině a prací v kanceláři Evropské aliance YMCA.

V letech 2002 - 2007 byl farářem sboru ČCE v Nejdku u Karlových Varů.

Farářem na Jižním Městě, v kostele Miliče z Kroměříže, je od podzimu 2007.

Vedle práce sborového faráře působí Michal Šourek také jako kaplan (školní farář) Evangelické akademie Praha - Vyšší odborné školy sociální práce a střední odborné školy v Praze na Spořilově a je kaplanem Vojenského a špitálního řádu svatého Lazara Jeruzalémského.

S manželkou Annou, která pracuje jako nemocniční kaplanka, mají 5 dětí.

E-mailová adresa: [michal.sourek@evangnet.cz](mailto:michal.sourek@evangnet.cz), telefon:

739 244 681, 272 659 259. Na bratra administrátora je možné se obracet ve všech sborových záležitostech jako na faráře sboru.

## Program na nejbližší období

1. Ve čtvrtek 19.9. ve 14.00 se bude konat na faře setkání dříve narozených pod vedením Reného Hudce.
2. Bohoslužby 22.9.2019, vedení bohoslužeb Jan Rataj
3. Bohoslužby 29.9.2019, vedení bohoslužeb a kázání Miloš Rejchrt, v minulosti farář v Dejvicích, U Slavátora, v Kobylisích, po jedno období člen synodní rady, výrazný představitel demokratické opozice za minulého režimu. Po bohoslužbách povede na rozhovor na téma „Národ, spo-

lečnost a stát“ v souvislosti se svátkem svatého Václava, který se slaví den předtím.

4. 4. – 6. 10. se bude na faře konat víkendové setkání dětí a mládeže, které povedou táboroví vedoucí. Pozvání všichni ještě dostanou.
5. 6.10. budou za slušného počasí tradiční bohoslužby na Krásné Hoře spolu se sborem husitské církve z Čerčan. Bohoslužby povede Petr Wagner.
6. Ve stejný den 6.10. v 15.00 se koná v Benešově instalace farářky Kateřiny Frühbauerové. S ohledem na probíhající spolupráci našich sborů se někteří z nás jistě účastní.
7. Týden na to, 13.10. bude kázat administrátor farář Michal Šourek.
8. Nedělní škola je vždy připravená, a koná se vždy, když přijdou nějaké děti.

Na faře proběhlo vymalování bytu i ubytovacích prostor. Děkujeme všem, kteří pomohou při konečném úklidu.

## BLAHOPŘEJEME



### Narozeniny slaví v těchto měsících:

**Říjen:** Hanibalová Dana, Vranov; Burianová Zdeňka, Hrusice – 67 let; Havránková Alena, Zvánovice – 84 let; Kohoutová Alena, Poříčí – 84 let; Vosická Irena, Soběhrdy – 74 let; Jaroslav Škvor, Přestavlky – 69 let;

**Listopad:** Řeháková Božena, Soběhrdy – 86 let; Kovářová Věra, Ládví – 75 let; Málková Božena, Kunice – 72 let; Pivoňka Vítězslav, Mačovice – 78 let;

**Prosinec:** Vachoušek Vladimír, Soběhrdy – 77 let; Štuncová Jaroslava, Petroupim – 89 let; Velebilová Marie, Vodslivy – 73 let; Velebil Jaroslav, Sázava – 75 let;.

### Děti

**Říjen:** Vášová Alžběta, Mnichovice – 5 let

**Listopad:** Podroužková Tereza, Čerčany – 10 let;

**Prosinec:** Šmejkal Karel, Mnichovice – 11 let; Jakubcová Magdalena, Petroupim – 17 let

**FS ČCE Benešov:** Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: farářka Kateřina Frühbaue-  
rová; tel: na kurátora sboru 604618095, e-mail: [benesov@evangnet.cz](mailto:benesov@evangnet.cz), www stránky:  
[benesov.evangnet.cz](http://benesov.evangnet.cz).

Číslo účtu 233563947/0300

Kurátor: Jiří Zavadil

**FS ČCE Soběhrdy:** Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel: místo uprázdněno;  
e-mail: [sobehrdy@evangnet.cz](mailto:sobehrdy@evangnet.cz), www stránky: [sobehrdy.evangnet.cz](http://sobehrdy.evangnet.cz).

Číslo účtu 1190782/0300.

Kurátor: Pavel Stolař

**FS ČCE Sedlec-Prčice:** Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice. Kazatel: farářka  
Pavla Jandečková, , tel. 604185520, email: [sedlec-prcice@evangnet.cz](mailto:sedlec-prcice@evangnet.cz)

Číslo účtu 191782497/0300

Kurátor: Petr Dubský

**FS ČCE Zruč nad Sázavou:** Zahradní 189, 285 22 Zruč nad Sázavou,  
email: [zruc@evangnet.cz](mailto:zruc@evangnet.cz), administrátor: Matěj Opočenský

Číslo účtu: 0162 121 008 / 0300

**Husův sbor CČSH:** Náboženská obec Církve československé

Adresa: Husova 280, 257 22 Čerčany. Farář Wagner Petr, Mgr.

Telefon: 608 066 406

E-mail: [cercany@ccshpraha.cz](mailto:cercany@ccshpraha.cz); web: [ccsh-cercany.blogspot.cz/](http://ccsh-cercany.blogspot.cz/)

*V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu,  
můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.*

**Adresa redakce:** FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov

Sazba Marie Stolařová e-mail: [marie.stolarova@centrum.cz](mailto:marie.stolarova@centrum.cz)

Vychází 4 x ročně.

Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici a Zručí n.S. zdarma.

**Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 10. prosince 2019**

*Soběhrdský bratr:*

*Vydává sbor ČCE v Benešově a*

*sbor ČCE v Soběhrdech*